

**«Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν δια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (Ρωμαίους, ε΄:1).**

Ο Ιησούς Χριστός ήρθε για να γνωρίσει κάθε άνθρωπος την αγάπη του Πατέρα Θεού και να δώσει ζωή αιώνια σε καθένα που θα πιστέψει σ' Αυτόν και στον Πατέρα Θεό (Ιωάννης, ιγ΄:16, ιζ΄:3). Η αγάπη του Πατέρα Θεού για τον άνθρωπο φαίνεται στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού που Τον έδωσε θυσία στο σταυρό του Γολγοθά, για να καθαρίζει με το αίμα Του το άγιο, κάθε αμαρτία σε κάθε άνθρωπο που μετανοεί και Τον επικαλείται. Ο άνθρωπος που πηγαίνει με πίστη και ταπεινή καρδιά στην προσευχή, ενώ πονούν του Θεού, σίγουρα θα συγχωρεθεί. Αυτό βλέπουμε στην παραβολή του φαρισαίου και του τελώνη: «Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος δεν ήθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να υψώσει εις τον ουρανόν, αλλ' έτυπεν εις το στήθος αυτού, λέγων, Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλό. Σας λέγω, Κατέβη ούτος εις τον οίκον αυτού δεδικαιωμένος μάλλον παρά εκείνος» διότι πας ο υψώνει εαυτόν, θέλει ταπεινωθή· ο δε ταπεινώνει εαυτόν, θέλει υψωθή» (Λουκάς, ιη΄:13-14).

Η πίστη στον Χριστό έχει αποτελέσματα στον άνθρωπο. Όποιος πιστεύει και βαπτίζεται στο νερό, σώζεται: «Όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλει σωθή· όστις όμως απιστήση, θέλει κατακριθή» (Μάρκος, ις΄:16).

Η πίστη στον Ιησού Χριστό εξασφαλίζει αιώνια ζωή, μετά τον σωματικό θάνατο του ανθρώπου: «Είπε προς αυτήν ο Ιησούς, Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσκει. Και πας όστις ζει και πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει αποθάνει εις τον αιών να. Πιστεύεις τούτο;» (Ιωάννης, ια΄: 25-26).

Με την πίστη παίρνουμε τα αιτήματά μας: «Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς» (Μάρκος, ια΄:24).

Η πίστη είναι και ασπίδα του χριστιανού ενάντια στα βέλη του πονηρού: «επί πάσι δε, αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, δια της οποίας θέλετε δυνηθή να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα» (Εφεσίους, ς΄:16).

Η πίστη ανήκει στον καρπό του Αγίου Πνεύματος και είναι ευάρεστη στο Θεό: «Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια» (Γαλάτας,ε':22,23)

«Χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν, πρέπει να πιστεύση, ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν» (Εβραίους,ια':6).

Η πίστη λογίζεται σε δικαιοσύνη: «Και επληρώθη η γραφή η λέγουσα, “Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην” και “φίλος Θεού” ωνομάσθη» (Ιακώβου,β':23).

Ο πιστός χριστιανός πρέπει να κρατήσει έως τέλους της ζωής του, την πίστη του στον Ιησού Χριστό. Η πίστη δοκιμάζεται σε δύσκολες καταστάσεις και με το να κρατήσει κάποιος την πίστη του έως τέλους αποδεικνύει ότι είναι γνήσιο παιδί του Θεού. Στο βιβλίο του προφήτη Δανιήλ, διαβάζουμε ότι ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ έκανε μια χρυσή εικόνα και έβγαλε πρόσταγμα σε όλους τους ανθρώπους που ήταν στα εγκαίνιά της, όταν ακουστεί κάθε μουσικό όργανο όλοι να την προσκυνήσουν. Τότε τρεις νέοι από το λαό Ισραήλ, που ήταν αιχμάλωτοι, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας, δεν προσκύνησαν την χρυσή εικόνα. Ο Ναβουχοδονόσορ τους έδωσε μια δεύτερη ευκαιρία να προσκυνήσουν γιατί αλλιώς θα ριχνόταν ζωντανοί στο καμίνι. Εκείνοι αρνήθηκαν και του είπαν ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύουν θα τους έσωζε από το καμίνι, αλλά και εάν δεν τους έσωζε, δεν θα λάτρευαν τους θεούς του Ναβουχοδονόσορ, ούτε θα προσκυνούσαν την χρυσή του εικόνα. Ο Ναβουχοδονόσορ οργίστηκε και διέταξε να ριφθούν ζωντανοί και δεμένοι στο καμίνι όπως και έγινε. Όμως συνέβη το εξής θαυμαστό. Ο ίδιος ο βασιλιάς και οι παρευρισκόμενοι είδαν ότι οι τρεις νέοι δεν κάηκαν από τη φωτιά και μαζί τους, είδαν έναν τέταρτο όμοιο με υιό Θεού. Τότε ο Ναβουχοδονόσορ αναγνώρισε ότι οι τρεις παίδες πιστεύουν στον μόνο αληθινό Θεό (Δανιήλ.γ':1-30) γιατί δεν φοβήθηκαν τη φωτιά αλλά επέλεξαν να κρατήσουν την πίστη τους στον Θεό μέχρι τέλους. Η πίστη τους, τους δικαίωσε, ο Θεός φανέρωσε την παρουσία του μπροστά στα μάτια όλων και δεν έπαθαν τίποτα από τη φωτιά. Με την πίστη τους άλλαξε η καρδιά του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, πίστεψε στον αληθινό Θεό, και έβγαλε διάταγμα σε όλους τους λαούς που είχε στην εξουσία του να σέβονται τον Θεό που λάτρευαν τα τρία παιδιά, σαν τον μόνο αληθινό Θεό.

Βέβαια ο λόγος του Θεού αναφέρει στα παραδείγματα ανθρώπων

πίστεως και τις περιπτώ σεις αυτώ ν που παρέμειναν πιστοί παρόλο που ο Θεός δεν ενήργησε όπως στα τρία παιδιά, αλλά επέτρεψε να ταλαιπωρηθούν και να έχουν μαρτυρικό θάνατο. Διαβάζουμε σχετικά: ‘ άλλοι δε εβασανίσθησαν, μη δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώ σι καλητέρας αναστάσεως• □ άλλοι δε εδοκίμασαν εμπαιγμούς και μάστιγας, έτι δε και δεσμά και φυλακήν• ελιθοβολήθησαν, επριονίσθησαν, επειράσθησαν, με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα αιγώ ν• υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι’ (Εβραίους, ια΄ :35-37).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Ιησούς Χριστός θα φανερώ σει τον εαυτό Του σε αυτόν που Τον ψάχνει και θα απαντήσει στα αιτήματα που ο άνθρωπος ζητάει, σύμφωνα με το γραμμένο: «Αιτείτε, και θέλει σας δοθή...» (Ματθαίος, ζ΄ :7).

Συνεπώ ς κάποιος ή κάποια μπορεί να βρει τον Ιησού Χριστό ζητώ ντας Τον στην προσευχή και διαβάζοντας το Ευαγγέλιο Του, μέσω του οποίου αποκαλύπτεται δια Πνεύματος Αγίου η καλή αγγελία της κατά χάρη σωτηρίας κάθε αμαρτωλού που μετανοεί για τις αμαρτίες του και επικαλείται τον Ιησού Χριστό στη ζωή του, όπως και το θέλημα του Πατέρα Θεού σχετικά με το πώ ς θέλει να είναι η νέα εν Χριστώ ζωή του πιστού.

Ο Κύριος όταν έρχεται στη ζωή του χριστιανού δεν είναι ένας αυστηρός Θεός που δίνει μόνο κανόνες και διατάγματα, αλλά είναι ένας καλός φίλος που θα τον συμβουλεύει, θα τον διδάσκει μέσα από το λόγο Του και γενικά θα είναι παρόν και θα τον βοηθάει σε κάθε ανάγκη και δοκιμασία του. □ Η σχέση με τον Ιησού Χριστό θα είναι μια σχέση ουσιαστικής ζωής και ευτυχίας, αλλά και όταν έρχονται προβλήματα και δυσκολίες ο Ιησούς Χριστός θα κάνει πάντα έκβαση και θα δίνει τη λύση. Όταν στηριζόμαστε με πίστη στον Ιησού Χριστό, η πίστη μας θα μας δικαιώ νει, διότι ο Πατέρας Θεός δικαιώ νει όποιον πιστεύει στον Ιησού Χριστό (Ρωμαίους, γ΄ :22). Ας επιλέξουμε, αν δεν το έχουμε κάνει μέχρι σήμερα, τον Ιησού Χριστό στη ζωή μας και ας φυλάμε, όσοι τον έχουμε επιλέξει, όλα όσα παρήγγειλε σε μας και Αυτός θα είναι πάντα μαζί μας, όλες τις μέρες της ζωής μας, έως της συντελείας του αιώ νος (Ματθαίος, κη΄ :20). Αμήν!